

1. І побачила Рахіль, що вона не вродила Якову. І заздрила Рахіль сестрі своїй, і сказала до Якова: Дай мені синів! А коли ні, то я вмираю!

2. І запалився гнів Яковів на Рахіль, і він сказав: Чи я замість Бога, що затримав від тебе плід утроби?

3. І сказала вона: Ось невільниця моя Білга. Прийди до неї, і нехай вона вродить на коліна мої, і я також буду мати від неї дітей.

4. І вона дала йому Білгу, невільницю свою, за жінку. І ввійшов до неї Яків.

5. І завагітніла Білга, і вродила Якову сина.

6. І сказала Рахіль: Розсудив Бог мене, а також вислухав голос мій, і дав мені сина. Тому назвала ймення йому: Дан.

7. І завагітніла вона ще, і вродила Білга, невільниця Рахіліна, другого сина Якову.

8. І сказала Рахіль: Великою боротьбою боролась я з сестрою своєю, і перемогла. І назвала ймення йому: Нефталім.

9. І побачила Лія, що вона перестала родити, і взяла Зілпу, свою невільницю, і дала її Якову за жінку.

10. І вродила Зілпа, невільниця Ліїна, Якову сина.

11. І сказала Лія: Прийшло щастя, і назвала ймення йому Гад.

12. І вродила Зілпа, невільниця Ліїна, другого сина Якову.

13. І промовила Лія: То на блаженство моє, бо будуть уважати мене за жінку блаженну. І назвала ймення йому: Асир.

14. І пішов Рувим за тих днів, коли жато пшеницю, і знайшов на полі мандрагорові яблучка, і приніс їх до Лії, матері своєї. І сказала Рахіль до Лії: Дай мені з мандрагорових яблук сина твого!

15. А та відказала їй: Чи мало тобі, що забрала мого чоловіка? І забереш також мандрагорові яблучка сина мого? І сказала Рахіль: Тому то він ляже з тобою цієї ночі за мандрагорові яблучка сина твого!

16. І прийшов Яків з поля ввечері, а Лія вийшла назустріч і сказала: Увійдеш до мене, бо справді найняла я тебе за мандрагорові яблучка сина мого. І лежав він із нею ночі цієї.

17. І вислухав Бог Лію, і завагітніла вона, і вродила Якову п'ятого сина.

18. І промовила Лія: Дав Бог заплату мені, що дала я невільницю свою своєму чоловікові. І назвала ймення йому: Іссахар.

19. І завагітніла Лія ще, і вродила Якову шостого сина.

20. І промовила Лія: Обдарував мене Бог добрим подарунком, цим разом замешкає в мене мій чоловік, бо я породила йому шестеро синів. І назвала ймення йому: Завулон.

21. А потому вродила дочку, і назвала ймення їй: Діна.

22. І згадав Бог про Рахіль, і вислухав її Бог, і відчинив їй утробу.

23. І завагітніла вона, і сина вродила, і сказала: Бог забрав мою ганьбу!

24. І назвала ймення йому: Йосип, кажучи: Додасть Господь мені іншого сина!

25. І сталося, коли Рахіль породила Йосипа, то сказав Яків до Лавана: Відпусти мене, і нехай я піду до свого місця й до Краю свого.

26. Дай же жінок моїх і дітей моїх, що служив тобі за них, і нехай я піду, бо ти знаєш службу мою, яку я служив був тобі.

27. І промовив до нього Лаван: Коли я знайшов милість в очах твоїх, побудь з нами, бо я зрозумів, що поблагословив мене Господь через тебе.

28. І далі казав: Признач собі заплату від мене, і я дам.

29. А той відказав: Ти знаєш, як я служив тобі, і якою стала худоба твоя зо мною.

30. Бо те мале, що було в тебе до мене, розмножилося на велике, і Господь поблагословив тебе, відколи нога моя в тебе. А тепер, коли ж я буду працювати для власного дому?

31. І сказав Лаван: Що ж я тобі дам? А Яків промовив: Не давай мені нічого. Коли зробиш

мені оцю річ, то вернуся, буду пасти отару твою, буду пильнувати.

32. Я сьогодні перейду через усю отару твою, щоб вилучити звідти кожну овечку крапчасту й переполасу, і кожну овечку чорну з-поміж овець, і переполасе й крапчасте з-поміж кіз, і це буде заплата мені.

33. І справедливість моя посвідчить за мене в завтрішнім дні, коли прийдеш глянути на заплату мою від тебе. Усе, що воно не крапчасте й не переполасе з-поміж кіз і не чорне з-поміж овець, крадене воно в мене.

34. А Лаван відказав: Так, нехай буде за словом твоїм!

35. І того дня вилучив він козлів пасастих і покрапованих, і всі кози крапчасті й переполасі, усе, що біле було в ньому, і все чорне серед овець, і дав до рук своїх синів.

36. І визначив дорогу триденну поміж собою й поміж Яковом. А Яків пас позосталу Лаванову отару.

37. І взяв собі Яків сирого кия тополевого, і мігдалового, і каштанового, і налупив з них білих лушпин, відкриваючи білість, що на киях була.

38. І поставив кийки, що їх облупив, перед отарою при жолобах при коритах води, куди отара приходять пити. І вони злучувалися, як приходили пити.

39. І злучувалася отара при киях, і котилася овечками та козами пасастими, крапчастими й переполасими.

40. І відділяв Яків тих овечок, і ставив отару обличчям до пасастого й до всього чорного

серед отари Лавана. І клав свої стада окремо, і не клав їх до отари Лаванової.

41. І бувало, що кожного разу, коли злучувалася отара міцна, то Яків клав при жолобах кий перед очі отари, щоб вона злучувалася при тих киях.

42. А як отара слаба була, то не клав. І ставалось, що слабе припадало Лаванові, а міцніше Якову.

43. І дуже-дуже зможнів той чоловік. І було в нього багато отар, і невільниці, і раби, і верблюди, і осли.